

24. RÜBSAAMEN, E. H., 1889, *Ent. Nachr.*, Berlin, 15 : 381.
25. ———, 1895, *Ent. Nachr.*, Berlin, 21 : 186.
26. ———, 1911, Ueber deutsche Gallmücken und Gallen, *Zeitschr. wiss. Insektenbiol.* 7 : 391.
27. ———, 1915, Cecidomyidenstudien, IV. Revision der deutschen Oligotropharien und Lasiopterarien nebst Beschreibung neuer Arten, *S.B. Ges. naturf. Fr. Berl.* 485—567.
28. ———, & H. HEDICKE, 1925—'39, Die Cecidomyiden (Gallmücken) und ihre Cecidien, *Zoologica* : 140. Stuttgart.
29. SCHAFFNIT, E., 1921, Getreidefliegen, *Ber. Auftr. Feinde und Krankh. Kultur Pfl. Rheinprov.* 1918 und 1919 : 43—47.
30. SCHINER, 1864, *Fauna Austriaca, Diptera*, II, Wien.
31. VENTURI, F., 1939, Contributi alla conoscenza dell'Entomofauna delle Graminacee, *VI, Redia* 26 : 27—70.
32. WAGNER, B., 1871, *Diplosis equestris* n. sp., Sattelmücke, *Stett. ent. Ztg.* 32 : 414—423.
33. WAHL, C. v. & K. MÜLLER, 1914, *Ber. Hauptst. Pfl. Sch. Baden* : 30. Eugen Ulmer, Stuttgart.
34. WINNERTZ, J., 1853, Beitrag zu einer Monographie der Gallmücken, *Linnaea Entomologica* 8 : 216.

Kabos, W. J., Tweevleugelige insekten — Diptera, VI. De Nederlandse dazen (Tabanidae) en horzels (Oestridae). Wetenschappelijke Mededeling no. 38 van de Kon. Ned. Natuurhist. Ver., juni 1960.

Deze 16 pagina's tellende publicatie is weer een belangrijke bijdrage tot de kennis van de Nederlandse insekten. Aanwijzingen worden gegeven voor het verzamelen en prepareren van deze vliegen, vaak echte kwelgeesten van mensen en dieren en daardoor ook bij leken goed bekend. Tabellen maken het mogelijk alle dazen en horzels, die in ons land aangetroffen zijn, tot op de soort te determineren. Ter toelichting dienen 21 door de schrijver zelf getekende en uitstekend gereproduceerde figuren.

Van alle soorten wordt de nu bekende verspreiding in Nederland opgegeven, zodat ook deze twee families faunistisch weer geheel bijgewerkt zijn. Het valt overigens wel op, dat onze kennis over dit onderdeel slechts berust op het materiaal van vier (!) collecties, wel een bewijs, dat hier nog heel wat leemten aangevuld kunnen worden. (Maar bevatten de collecties te Leiden en te Rotterdam in het geheel geen materiaal van deze families?)

De prijs bedraagt voor leden van N.E.V. en K.N.N.V. f. 1.75 en voor niet-leden f. 2.25. De W.M. wordt toegezonden na overschrijving van het bedrag op postrekening 13028 van het bureau van de K.N.N.V. te Hoogwoud. — LPK.

De subgenusnaam *Eutabanus* Kabos (Dipt., Tabanidae). Ik ontving zopas de wetenschappelijke mededeling Nr. 38 van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging, nl. De Nederlandse Dazen (Tabanidae) en Horzels (Oestridae), door Dr. W. J. KABOS. In dit anders uitstekend werkje vond ik echter een nomenclatorische fout die overigens veelal voorkomt, doch die niettemin een erge fout blijft.

Bij het geslacht *Tabanus* Linné, 1761, erkent de schrijver o.m. een ondergeslacht *Eutabanus* Kabos, waarin ook de typische soort van het geslacht *Tabanus* voorkomt, nl. *Tabanus autumnalis* Linné, 1761. De International Code of Zoological Nomenclature zegt echter (Art. 14, section 1 (b)): „Nominate sub-genus. A genus that is divided into subgenera must always bear the same name as the subgenus with the oldest valid name, which, therefore, is termed the „nominate subgenus“". De opstelling is niet onberispelijk, maar de inhoud is duidelijk genoeg. Het nominatief ondergeslacht moet bijgevolg heten *Tabanus* en *Eutabanus* Kabos wordt er synoniem van.

S. G. KIRIAKOFF, Zoölogisch Museum, 14, Universiteitstraat, Gent.